

Πρός Τόν Ιερόν Κλήρον και τόν έυσεβή λαόν Τῆς καθ'ημάς Ιεράς Μητροπόλεως

Ἐνταῦθα

Θέμα: □□□ «**Είναι ή Γιόγκα Γυμναστική;**».

Ἄδελφοί μου,

Βα-σι-κό γνώ-ρι-σμα τῆς ἔ-πο-χῆς μας, εἶ-ναι ή σύγ-χυ-ση πού πα-ρα-τη-ρεῖ-ται γι-ά μι-ά ποι-κι-λί-α πτυ-χῶν τῆς ἄν-θρώ-πι-νης ζωῆς. Χα-ρα-κτη-ρι-στι-κό πα-ρά-δει-γμα πνευ-μα-τι-κῆς καί υ-παρ-ξι-α-κῆς σύγ-χυ-σης εἶ-ναι καί τό γε-γο-νός, ὅ-τι καί ή γι-ό-γκα, εἶ-να θε-με-λι-ῶ-δες θρη-σκευ-τι-κό σύ-στη-μα θεωρίας καί τε-χνι-κῆς τοῦ Ἰν-δου-ι-σμοῦ, δι-α-φη-μί-ζε-ται στή χώ-ρα μας, στήν Εὐ-ρώ-πη καί στίς Η.Π.Α ὡς ἄ-σκή-σεις- γυ-μνα-στι-κῆς, πού προ-σφέ-ρουν λύ-ση σέ πλῆθος προ-βλη-μά-των, πού προ-έρ-χο-νται ἄ-πό τόν ἄγ-χώ-δη τρό-πο ζω-ῆς.

Τι εἶ-ναι ὁ-μως ή γι-ό-γκα; Η λέ-ξη γι-ό-γκα προ-έρ-χε-ται ἄ-πό τό σαν-σκ-ρι-τι-κό *gyj* = συ-νε-νώ-νω, καί ση-μαί-νει εἶ-νω-ση τῆς ἄτομικῆς ψυχῆς μέ τό ἄπρόσωπο Ἄ-πό-λυ-το Ἐ-να τοῦ Ἰν-δου-ι-σμοῦ (Βλ. P.Schreiner, *Yoga, Wörterbuch des Christen -tums*, 1995, σελ 1376). Η εἶ-νω-ση αὐ-τή θε-ω-ρεῖ-ται ἄ-πε-λευ-θέ-ρω-ση καί λύ-τρω-ση τοῦ ἄν-θρώ-που ἄ-πό τό κάρ-μα του, ἄ-πό τίς συ-νέ-πει-ες δη-λα-δή, καί τά ἄ-πο-τε-λέ-σμα-τα τῶν ἔ-πι-λο-γῶν του καί τῶν πρά-ξε-ων του σέ προ-η-γού-με-νες δῆθεν ζω-ές του.

Ἐ-πι-πλέ-ον, σχε-τι-κά μέ τόν ὁ-ρο γι-ό-γκα, πρέ-πει νά ἔ-πι-ση-μά-νου-με ὅ-τι χρη-σι-μο-ποι-εῖ-ται ὡς προσ-δι-ο-ρι-στι-κός ὁ-ρος ἐνός ἄ-πό τά ἔ-ξι κλα-σι-κά ὀρ-θό-δο-ξα σχο-συστήματα-κα-τευ-θύν-σεις τοῦ Ἰν-δου-ι-σμοῦ. (Βλ. H.Baer, *Yoga, στο Lexikon der Sekten, Sohdergruppen und Weltanschauungen*, 7^η έκδ ,2001,στ. 1166-1174).

Εί-ναι ό-μως ή γι-ό-γκα γυ-μνα-στι-κή; Μπο-ρεϊ κά-ποι-ος νά 'α-πο-μο-νώ-σει τήν πρα-κτι-κή 'ά-σκη-ση 'α-πό τό θρη-σκευ-τι-κό της υ-πό-βα-θρο καί πε-ρι-ε-χό-με-νο; Μπορεϊ επί-σης κάποιος νά παραβλέπει τόν σκοπό γι-ά τόν ο-ποι-ο χρη-σι-μο-ποι-εϊ-ται; Α-ναμ-φι-βό-λως ό-χι.

Καί ο'ι-σχυ-ρι-σμός δι-α-φό-ρων κέ-ντρων, 'ιν-στι-τού-των. σχο-λῶν, ο-μά-δων, πε-ρι-ο-δι-κῶν, 'ή καί γυ-μνα-στη-ρί-ων, πού τήν πα-ρου-σι-ά-ζουν ό-τι στε-ρεϊ-ται θρη-σκευ-τι-κοῦ χα-ρα-κτη-ρα, 'ή δῆ-θεν ώς "ε-πι-στη-μο-νι-κοῦ" χα-ρα-κτη-ρα ψυ-χο-σω-μα-τι-κή πρα-κτι-κή, 'ή ώς μέ-θο-δο α-πλῶς εϋ-ε-ξι-ας καί πνευ-μα-τι-κῆς αϋ-το-γνω-σί-ας; Α-ναμ-φι-βό-λως ο'ι-σχυ-ρι-σμοί αϋ-τοί εἶ-ναι 'α-να-κρι-βεῖς. Πα-ρα-πλη-ρο-φο-ροῦν καί προ-κα-λοῦν σύγ-χυ-ση, χρη-σι-μο-ποι-ώ-ντας μά-λι-στα πολ-λές φο-ρές ε-να 'ε-ξαι-ρε-τι-κά ελ-κυ-στι-κό λε-ξι-λό-γιο. (Βλ. R.Hauth,(Hrsg), Kompaktlexikon Religionen,1998, σ. 366.).

'Αντιθέτως ή γι-ό-γκα , εἶναι θρη-σκευ-τι-κό σύστημα θεωρίας, τεχνικῶν καί μεθοδων πού 'ε-ξε-λίσ-σεται σέ δι-ά-φο-ρα στά-δι-α καί πρα-κτι-κές, στίς ο-ποι-ες 'ε-ντά-σ-ε-ται καί ο' δι-α-λο-γι-σμός, καί 'α-πο-βλέ-πει αϋ-τός πού τή χρη-σι-μο-ποι-εῖ, μέ τήν κα-θο-δή-γη-ση καί τοῦ δα-σκά-λου (γκου-ροῦ), στήν δι-άρ-κει-α μι-ᾶς καί μό-νο ζω-ῆς, να εἰ-νωθεῖ μέ τό 'απρόσωπο Α-πό-λυ-το Έ-να τοῦ Ιν-δου-ισμοῦ. Έτσι θά 'έχει πε-τύ-χει να λυτρωθεῖ καί νά 'ε-ξι-λε-ω-θεῖ γι-ά τά σφάλματα καί τά λάθη πού δι-έ-πρα-ξε κα-τά τή δι-άρ-κει-α,υπό-τί-θεται, ό-λων τῶν προ-η-γου-μέ-νων με-τεν-σαρ-κώ-σε-ων.

'Α-πό τά 'α-νω-τέ-ρω λοι-πόν, πα-ρα-τη-ροῦ-με, ό-τι ή θε-ώ-ρη-ση τῆς γι-ό-γκας α-πλῶς ώς γυ-μνα-στι-κῆς εἶ-ναι 'ε-σφαλ-μέ-νη. Καί τοῦ-το α)γι-α-τί 'α-πο-τε-λεῖ θε-με-λι-ῶ-δες γνώ-ρι-σμα τοῦ συ-στή-μα-τος τοῦ Ιν-δου-ι-σμοῦ, β) δέν μπο-ρεῖ νά 'α-φαι-ρε-θεῖ ο' θρη-σκευ-τι-κός της χα-ρα-κτη-ρας 'α-πό τίς προῦ-πο-θέ-σεις, τό πε-ρι-ε-χό-με-νο καί τό σκο-πό τῶν 'α-σκή-σε-ων, γ) συν-δέ-ε-ται 'α-να-πό-σπα-στα μέ τίς 'α-ντι-χρι-στι-α-νι-κές 'α-ντι-λή-ψεις- πε-ρί με-τεν-σάρ-κω-σης ,καί δ) γι-α-τί 'α-πο-τε-λεῖ 'αν-θρω-πο-κε-ντρι-κή προ-σπά-θει-α αϋ-το-λύ-τρω-σης μέ-σω τε-χνι-κῶν- καί 'α-σκή-σε-ων.

Γι-α-τί οἱ δι-ά-φο-ρες τε-χνι-κές τῆς γι-ό-γκας εἶ-ναι 'ε-πι-κιν-δυ-νες; Τήν 'α-πά-ντη-ση μᾶς τήν δι-νει τό ἄρ-θρο πε-ρί γι-ό-γκα της ἑ-γκυ-ρης 'ε-γκυ-κλο-παί-δει-ας " Δο-μή ".

'Α-να-φέ-ρε-ται λοι-πόν ἐκεῖ: «Εἶ-ναι γνω-στό ό-τι ή πρα-κτι-κή 'ά-σκη-ση τῆς γι-ό-γκα δη-μι-ουρ-γεῖ στο-ό-μο-ό-χι 'α-πό-λυ-τα φυ-σι-ο-λο-γι-κές ἰ-δι-ό-τη-τες - καί πα-ρα-ψυ-χο-λο-γι-κές - γι-α-τί 'α-ντι-στρέ-φο-νται ο-ρί-σμέ-νες σω-μα-τι-κές καί δι-α-νο-η-τι-κές λει-τουρ-γι-ες.» (Δο-μή, τομ 4, σ 188).

Ὁλοκληρώνοντας τὴν μικρὴ ἀναφορά μας στὸ ὅτι ἡ γιόγκα δὲν εἶναι γυμναστική, πρέπει γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά νὰ ὑπενθυμίσουμε τὸ αὐτονόητο. Ἡ πολυτιμὴ ἰδιότητά μας ὡς χριστιανῶν ὀρθόδοξων καθιστᾷ ἀσυμβίβαστη τὴν χρῆση ἰνδουιστικῶν θρησκευτικῶν πρακτικῶν σὲ ὁποιαδήποτε πτυχή τῆς ζωῆς μας.

Ἡ σωτηρία τὴν ὁποία ὁ ἄνθρωπος ἐλευθέρως ἀκτινώνεται ἐντός τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι ἔργο καὶ προσφορά τῆς ἀγάπης καὶ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ μας. Γιὰ μᾶς ἰσχύει στὸ ἀκέραιο ὁ Παύλειος λόγος μὲ ὅλη τὴ βαρύτητά του : *«Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε»* (Γαλ 3, 26-27), καὶ *<<τίς κοινῶν φωνῶν πρὸς σκότος; τίς δὲ συμφώνησις Χριστοῦ πρὸς Βελιάρ, ἢ τίς μερὶς πιστῶ μετὰ ἀπίστου;>>* (2 Κορ 6,14-15).

Με θερμὲς πατρικὲς εὐχὲς

Ὁ Μητροπολίτης

+ Ὁ Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν Μάρκος